

KANSANHUOLTOMINISTERIÖ

Helsingissä,

huhtikuun 26 p:nä 1945.

N:o 140288.

Puutavaran hakkuu- ja hankintaohjelma v. 1945—46.

I. Yleistä.

Ottamalla huomioon seuraavan kulutuskauden tarve sekä alkavan hankintakauden työvoiman saanti- ja puutavaran kuljetusmahdollisuudet valtioneuvosto on tänään vahvistanut hakkuukauden 1945—46 hankintatavoitteeksi 52 milj. luovutus-m³, mikä vastaa n. 34 milj. k-m³. Tähän sisältyy puutavaramarkkinoille toimitettavan puun lisäksi paikallistarve, mutta ei maatalouden kotitarvepuun käyttö. Liitteessä 1 olevista taulukoista selviää uusi hankintaohjelma yksityiskohdittain. Hankintatavoite on myyntivelvollisuutena jaettava hankintavyöhykkeellä sijaitsevien metsälöiden kesken tarkoituksenmukaisimmalla ja suurimpaan hankintatulokseen johtavalla tavalla puun saannin turvaamisesta annetun lain mukaisesti ja seuraavassa annettavia ohjeita noudattamalla.

1 luovutus-m³ = 1.0 p-m³ polttopuuta, paperipuuta tai kaivospuuta,
= 20 kj tekn. mittaa järeätä puuta tai puutavaraa, joka myydään kj-kaupalla,
= 0.5 p-m³ kantotervaksia,
= 4 kpl. ratapölkkyjä.

Kuitenkin on metsänomistaja velvollinen täyttämään hänen metsälölleen erikseen määrätyn polttopuun vähimmän myyntivelvollisuuden halkoina, tai jollei varsinaista polttopuumetsää ole riittävästi, kuusi- tai mäntypaperipuuna. Metsänomistajalla on oikeus täyttää koko luovutusvelvollisuutensa kantotervaksina, mikäli hän toimittaa ne hankintakaupalla.

II. Hankintavyöhyke.

Autoilla saadaan kuljettaa ensi sijassa vain kantotervaksia, polttopuuta ja sotakorvauksiin sellaisenaan käytettävää puuta

Kivihiiilen ja kaksin tuonnin loputtua on polttopuun osuutta hakkuuohjelmassa lisätty. Tuotanto-ohjelman laajentamisen vuoksi on katsottu välttämättömäksi lisätä myöskin teollisuuspuun määrää. Rautatiekuljetuksien lyhentämiseksi sekä sen johdosta, että kivihiihtä ja koksia on käytetty polttoaineena etupäässä rannikolla maan etelä- ja lounaisosissa, polttopuun hankintaa on siirretty entistä enemmän näille alueille. Polttopuun hankintatavoite on laskettu todellisen tarpeen mukaan ottaen tällöin huomioon, ettei kaikkia leimikoita ole mahdollista hakata loppuun saman hankintakauden aikana.

Metsänomistaja on oikeutettu täyttämään myyntivelvollisuutensa itse valitseminaan puutavaralajeina, jolloin nämä ovat keskenään vaihtoehtoisia seuraavien suhdelukujen mukaan:

sekä vasta erityisten syiden vaatiessa, puulautakunnan kussakin yksityistapauksessa hakemuksesta antaman luvan nojalla, muuta teollisuuden ja viennin kannalta välttämätöntä pinotavaraa. Järeän puutavaran autolla kuljetus on sallittu vain erityisten syiden sitä vaatiessa ja on kuljetuksiin hankittava aina kansanhuoltoministeriön lupa.

Pisin sallittu autokuljetusmatka Lounais-Suomen, Satakunnan, Etelä- ja Keski-Pohjanmaan sekä Vaasan ja Pohjois-Pohjanmaan (Oulujokea myöten) hankintapiirien alueilla rautatien tai proomaus-

väylän varteen on 30 km; muissa hankintapiireissä 20 km, paitsi suoraan kulutuspaikalle ajettaessa, jolloin se on kaikkialla Suomessa 30 km. Vain erikoistapauksissa voi kansanhuoltoministeriö myöntää poikkeuksia näistä autokuljetusmääräyksistä.

Koska rautateille asetettavat kuljetustehtävät ovat jo yksistään polttopuun osalta lähes ylivoimaiset, on uittokelpoisen puutavaran kuljetus saatava myöskin rautateillä rajoittumaan vähimpään mahdolliseen määrään. Mikäli toisaalta uitto- tai proomausväylä ja toisaalta maantie tai rautatie ovat suunnilleen saman vetomatkan päässä hakattavasta metsästä, ei sellaista puutavaraa, joka voidaan uittaa tai kuljettaa proomuilla, saada kuljettaa maantien tai rautatien varteen, vaan on sen kuljetus suoritettava uittamalla tai proomaamalla.

Kansanhuoltoministeriö on erikseen ilmoittanut hankintapiirien päälliköille ne kulutuskeskukset, joihin polttopuun kuljetus rautateitse voidaan sallia. Kaikkien muiden kulutuskeskusten polttopuutarpeet on järjestettävä muita kuljetusmuotoja käyttäen.

Pisimpänä hevosajomatkana on pidettävä kahden kerran ajoa, kuitenkin enintään 7 km. *Tämän vyöhykkeen ulkopuolelle ei hankintatavoitteita saada sijoittaa.*

Vain erittäin painavien paikallisten näkökohtien sitä vaatiessa tai keskimäärää puisevampiin metsiin nähden voi puulautakunta myöntää poikkeuksen edellä mainitusta pisimmästä hevosajomatkasta.

Puulautakunta määrää, saadaanko aikaisemmin tämän vyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevia leimikoita ottaa hakattaviksi. Tällaisia leimikoita ei kuitenkaan saa lukea mukaan hankinta- tai myyntivelvollisuuden täyttämiseksi.

Paikallisia kuluttajia varten (kirkonkylät, kunnalliskodit, kansakoulut, meijerit, hiiltämöt ym. paikallinen teollisuus jne.) on varattava oma hankinta-alue näiden välittömästä ympäristöstä noudattamalla edellä olevia, hevosajomatkaa koskevia määräyksiä. Puutavaran rautatiekuljetus ei näihin nähden ole lainkaan sallittu. Autokuljetuksiin on hankittava aina puulautakunnan lupa.

Hiiltäminen ja hiiltopuun hankinta on keskitettävä hankintavyöhykkeen ulkopuolella tapahtuvaksi, jollei asianomaisella ole lupaa toisenlaiseen toimintaan.

III. Hankintaohjelman toimeenpano-elimien tehtävät.

Puulautakunta.

Ensimmäisenä työnään puulautakunnan on puun saannin turvaamisesta annetun lain 4 §:n mukaan määrättävä puutoimikuntien jäsenet.

Puunsaannin turvaamisesta annetun lain 9 §:n mukaan puulautakunnan tulee kansanhuoltoministeriön antamien ohjeiden mukaisesti jakaa lautakunnan alueelta hankittavaksi ja myytäväksi määrätty käyttöpuumäärä kuntien kesken ja, sen jälkeen kun niiden puutoimikunnilta on hankittu jakoehdotukset, kussakin kunnassa oleville metsäloille.

Tämän kunnittaisen tavoitteen puulautakunta ilmoittaa puutoimikunnalle kahtena lukuna:

- 1) metsähallituksen ja Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen metsistä hankittava määrä, liittäen siihen metsähallituksen ehdotuksen tämän määrän sijoittamiseksi ja
- 2) maatilametsistä, yhtiöiden yms. metsistä, kuntien ja seurakuntien metsistä myytävä sekä muista kuin edellä kohdassa 1 mainituista valtion metsistä hankittava määrä.

Tämän lisäksi puulautakunnan tehtävänä on:

- 1) määrätä
 - a. ne maantiet tai niiden osat, joiden varsille edellä mainittujen rajoitusten puitteissa saadaan hankkia autoilla kuljetettavaa polttopuuta;
 - b. ne enimmäismäärät polttopuuta, jotka kussakin kunnassa saadaan hankkia mainittujen teiden varsille;
 - c. kuultuaan ao. ammattielimiä ne uittoväylät tai väylän osat, joiden varteen puutavaraa ei saada kuljettaa;

Puulautakunnan on ilmoitettava tässä kohdassa tarkoitetuista määräyksistään kuultuksella kunnan ilmoitustaululla. Kuultuksen asettamisesta on julkaistava tiedoksi-anto niissä sanomalehdissä, joissa kunnan viralliset ilmoitukset julkaistaan.

- 2) tehdä tarvittaessa kansanhuoltoministeriölle ehdotuksia pakollisten hakuiden toimeenpanosta;

3) hoitaa muut tehtävät, jotka hakkuu- ja hankintaohjelman toteuttamiseksi osoittautuvat tarpeellisiksi.

Kansanhuoltoministeriö tulee erikseen antamaan yksityiskohtaiset ohjeet puulautakunnille lain mukaan kuuluvista muista tehtävistä.

Metsänhoitolautakunta.

Puunsaannin turvaamisesta annetun lain 9 §:n mukaan on metsänhoitolautakunnan annettava puulautakunnalle hankintatavoitteen jaon suorittamista varten tarvittavat tiedot sen toimialueella olevista metsäloistä.

Metsänhoitolautakunta ehdottaa puulautakuntaan yhden jäsenen ja varajäsenen, joiden tulee olla metsänhoitajia, sekä puutoimikunnan puheenjohtajan ja hänen varamiehensä.

Puutoimikunta.

Puutoimikunnan tulee laatia ehdotus puulautakunnalle kunnan alueelta hankittavaksi ja myytäväksi määrätyn käyttöpuumäärän jakamiseksi metsäloille. Tällöin puutoimikunnan on pysyttävä niiden kahden metsänomistajaryhmittäisen, kunnan kokonaistavoitteen puitteissa, jotka puulautakunta on sille ilmoittanut, eikä se saa siirtää puumääriä toisesta ryhmästä toiseen. Metsähallituksen ja Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen tavoitteiden sijoitukseen nähden puutoimikunta tekköön puulautakunnalle tarpeelliseksi katsomansa muutosehdotukset. Muitten metsien suhteen toimikunnan on annettava puulautakunnalle painetulla kaavakkeella, joita puutoimikunnat saavat puulautakunnista, yksityiskohtaisen tilaluettelon muodossa selvitys niistä metsäloistä tai niiden osista, joille ehdotetaan myyntivelvollisuus sekä niiden omistajista ja viljelys- ja metsäpinta-aloista. Eri kunnissa on tätä varten käytettävissä erilaista aineistoa. Mahdollisuuksien mukaan on käytettävä kasvullisen metsämaan pinta-alaa. *Kunnan alueella on kuitenkin kaikkiin metsäloihin nähden noudatettava samoja metsämaan luokitusperusteita.* Niissä kunnissa, joissa on toimitettu metsämaiden riittävän tarkka luokitus verotusta varten, voidaan käyttää verotusluokkia I—IV, jättämällä pois luokka V sekä joutomaat. Työtä varten toimikunnan puheenjohtajan on metsänhoitolautakunnalta, kuntien toimistoista, metsänhoito-

yhdistyksiltä ym. hankittava käytettäväksi kaikki asiaa valaiseva aineisto, kuten kartat, tilaluettelot jne.

Tarvittavien taloudellisten tai pitäjien karttojen hankinnassa voivat puheenjohtajat kääntyä metsänhoitolautakunnan puoleen.

Puutoimikunta on oikeutettu tarvittaessa kuulemaan asiantuntijoita ja toimittamaan katselmuksia jonkun tai joidenkin jäsentensä kautta.

IV. Hankintatavoitteen jako.

Hankintatavoitteen jakoa varten metsälöt ryhmitetään alla olevan jaoituksen mukaisesti:

A. yksityismetsälöt, jotka jaetaan seuraavasti:

- a) varsinaiset maatilametsät, joiden omistajat harjoittavat pääasiallisena ammattinaan maatilalautoutta; ja
- b) varsinaiset maatilametsät, joiden omistajat harjoittavat pääasiallisena ammattinaan muuta kuin maatilalautoutta sekä metsät, joihin ei liity maataloutta;

B. yhtiöiden ja niihin verrattavat säätiöiden yms. metsät;

C. kuntien ja seurakuntien metsät; sekä

D. valtion metsät, jotka jaetaan seuraavasti:

- a) metsähallituksen ja Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen alaiset metsät;
- b) muut valtion metsät.

Milloin metsälöstä vain osa on lautakunnan alueella, sitä pidettäköön eri metsälönä.

Hankintatavoitteen jaossa eri omistajaryhmien kesken on meneteltävä seuraavasti:

Ryhmään D a kuuluvat metsät:

Metsähallituksen ehdotuksen perusteella puulautakunta ilmoittaa puutoimikunnalle tämän toimialueelle tulevan kokonaismäärän sekä sen sijoittamisen. Puutoimikunta tekee puulautakunnalle tähän sijoitukseen nähden tarpeelliseksi katsomansa huomautukset.

Muut (ryhmiin A, B, C ja D b kuuluvat) metsät:

Puutoimikunta toimittaa jaon metsänomistajaryhmittäin seuraavaa menettelytapaa noudattaen:

a) ensin todetaan hankintavyöhykkeellä oleva (kasvullinen) metsäala omistajaryhmittäin;

b) sen jälkeen suoritetaan kotitarvekäytöstä aiheutuva metsäalan vähennys käyttäen ohjeena liitettä 2. Maatilametsien osalta vähennys tapahtuu kaikkien hankintavyöhykkeellä sijaitsevien tilojen yhteissummana. Tämä saadaan siten, että näiden tilojen lukumäärä kerrotaan sillä e.m.:sta taulukosta 2 saadulla luvulla, joka osoittaa sen kotitarvekäyttöä varten varattavan metsäalan, jonka peltoalansa puolesta po. tilojen keskimäärää vastaava tila tarvitsee. Muiden omistajaryhmien kotikäyttö sen sijaan on arvosteltava tila tilalta ja laskettava yhteen sekä näin saadut summat vähennettävä alkuperäisistä pinta-aloista;

c) täten saatu uutta pinta-alaa kutsutaan myyntipinta-alaksi;

d) myyntipinta-alat kerrotaan kertomilla:

ryhmään A a kuuluvat maatilametsät 1.0, ryhmään A b, B ja C kuuluvat metsät 1.5, ryhmään D b kuuluvat metsät 2.0;

e) täten saadaan ns. korjattu myyntipinta-ala;

f) jakamalla kuntaan vahvistettu tavoite (ryhmälle Da tulevaa määrää lukuun ottamatta) viimeksi mainitulla pinta-alalla, saadaan perustavoite korjattua pinta-alahehtaaria kohden;

g) kertomalla kunkin omistajaryhmän korjattu myyntipinta-ala kohdassa f) mainitulla perustavoitteella, saadaan lopullisesti hankintatavoitteiden omistajaryhmittäiset kokonaismäärät luovutuskuutiometreinä;

h) kunkin metsänomistajaryhmän tavoite hankintavyöhykkeelle sattuvaa myyntipinta-alan hehtaaria kohden saadaan sitten kertomalla perustavoite korjattua pinta-alahehtaaria kohden edellä d-kohdassa mainituilla kertoimilla.

Edellämäinittu menettelytapa selviää lähemmin seuraavasta esimerkistä:

Pohjois-Hämeen metsänhoitolautakunnan alueella sijaitsevan kunnan K hankintavyöhyke on laskettu 12,000 ha:ksi ottamatta huomioon D a-ryhmän metsiä ja jakaantuu se eri omistajaryhmien kesken seuraavasti: maatilametsiä: A a 7,000 ha ja A b 600 ha, yhtiöiden metsiä 1,800 ha, kunnan ja seurakunnan 400 ha sekä valtion (ei metsähallituksen alaisia, D b) 2,200 ha. Kunnan tavoitteeksi näiden omistajaryhmien osalta on puulautakunta vahvistanut 50,000 luovutus-m³, minkä lisäksi tulee se määrä, 8,000 l-m³, mikä on vahvistettu metsähallituksen ja Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen metsille kunnassa.

Ryhmässä A a on 95 tilaa, joiden kotitarvekäyttö on huomioitava. Tilojen keskimääräinen viljelyspinta-ala 10 ha. Aputaulukosta 2, Pohjois-Hämeen metsänhoitolautakunnan sarakkeesta nähdään, että tätä viljelyspinta-alaa kohden tarvitaan kotitarvekäyttöä varten keskimäärin 10 ha:n metsämaan tuotto. Näin ollen vähennettävä kokonaispinta-ala tekee $95 \times 10 = 950$ ha.

Ryhmässä B on 5 tilaa, joiden yhteenlaskettu kotikäyttöpinta-ala on aputaulukon mukaan 120 ha.

Ryhmässä C on 3 tilaa, joiden yhteenlaskettu kotikäyttöpinta-ala on aputaulukon mukaan 50 ha.

Ryhmissä A b ja D b ei esimerkissä edellytetä olevan kotitarvekäyttöä.

Omistajaryhmä	Metsäalaa hankintavyöhykkeellä ha	Kotitarvekäytön takia vähennetään ha	Myyntipinta-ala ha	Kerroin	Korjattu myyntipinta-ala ha	Perustavoite korjattua myynti-p.a. kohden m ³ /ha	Tavoite yhteensä m ³	Tavoite myynti-p.a. kohden m ³ /ha
	a	b	c	d	e	f*)	g	h
			a-b		cxd		exf	
Aa	7,000	950	6,050	1.0	6,050	3.47	20,994	3.47
Ab	600	—	600	1.5	900	3.47	3,123	5.21
B	1,800	120	1,680	1.5	2,520	3.47	8,744	5.21
C	400	50	350	1.5	525	3.47	1,822	5.21
Db	2,200	—	2,200	2.0	4,400	3.47	15,268	6.94
Yht.	12,000	1,120	10,880	—	14,395	—	49,951	—
Da							8,000	
Kunnan kokonaistavoite							58,000	

*) $50,000 : 14,395 = 3.47$.

Tavoitteita eri metsälöille jaettaessa vähennetään kunkin metsälön todellisesta, hankintavyöhykkeelle tulevasta metsäalasta aputaulukkoa 2 ohjeena käyttäen tilan peltohehtaarin mukainen „kotikäyttöä vastaava metsäala” ja jäännös kerrotaan ha-tavoitteella, jolloin saadaan ko. metsälön ns. korjaamaton hankintatavoite.

Tätä vähennystä *ei tehdä*, jos katsotaan, että tilan kotitarve hankaluuksista voidaan täyttää hankintavyöhykkeen ulkopuolella olevasta metsänosasta.

Myyntivelvollisuus on puutoimikunnan tämän jälkeen ehdotettava eri metsälöiden omistajille muuntamalla korjaamaton hankintatavoite seuraavien näkökohtien mukaisesti:

1) pelkästään pinta-alan perusteella laskettu korjaamaton hankintatavoite ei sellaisenaan ole myyntivelvollisuuden oikeudenmukaisen jakautumisen takeena, vaan on ehdottomasti otettava huomioon myös metsien kasvavan puuston suuruus, niiden tila ja tuottokunto. Tällöin ei kuitenkaan saa liiaksi, varsinkaan polttopuu-hakkuilla, rasittaa niitä kauan hoidettuja ja sen johdosta hyvässä kasvukunnossa olevia metsiä, joiden varaan meidän tulee perustaa lähivuosisikymmenien metsäntuotomme. Sen sijaan on, erikoisesti polttopuun myyntivoituksia määrättäessä, mitä päättävimmän omistettava huomiota vajaatuotosten metsien hakkuunalaiseksi saattamiseen;

2) aivan erikoistapauksissa voi puutoimikunta ehdottaa, ettei myyntitavoitetta olenkaan määrättäisi metsälölle;

3) kesäkuun 21 päivän 1940 jälkeen myydyt määrät ja suoritettavat hakkuut on kohtuullisessa määrin otettava huomioon myyntivelvollisuutta määrättäessä;

4) jos korjausten jälkeen eri metsälöiden hankintatavoitteiden summa on pienempi tai suurempi kunnalle asetettua tavoitetta, tehdään harkinnanvaraisesti tasoitus. Kuitenkin on mahdollisten myöhemmin tehtävien alennusten varalta myyntivoitusten summa määrättävä kunnan kokonaistavoitetta jonkin verran korkeammaksi.

Puulautakunta voi, mikäli jollakin metsänomistajalla on hankintapiirin alueella useampia tiloja tai metsäalueita, hakemuksesta myöntää hänelle oikeuden hakuiden keskittämiseen siten, että tilojen ja palstojen yhteenlaskettu tavoite saadaan hakata vain

osalta niistä. Tällöin on puulautakunnan varmistauduttava siitä, että edellytykset töiden suorittamiseen ovat ainakin yhtä hyvät kuin siinä tapauksessa, että hakkuu toimitettaisiin kullakin tilalla tai metsä-alueella erikseen.

Puulautakunnan on antamastaan hankinta- tai myyntimääräyksestä ilmoitettava kuulutuksella kunnan ilmoitustaululla sekä metsälön omistajan osoitteella tai, jos sitä ei tiedetä, kiinteistölle lähetettäväksi postitetulla kirjeellä. Kuulutuksen asettamisesta kunnan ilmoitustaululle on julkaistava tiedoksi tieto niissä sanomalehdissä, joissa kunnan viralliset ilmoitukset julkaistaan.

V. Erikoishakkuut.

Mikäli johonkin metsälöön on 1. 12. 44 jälkeen määrätty erikoishakkuu, saa ko. metsälön omistaja lukea hyväkseen vähennyksenä erikoishakkuussa todella hakatun puumäärän.

Uuden tavoitteen voimaan tullessa vielä hakkaamatta oleva osa erikoishakkuusta sisällytetään uuteen hakkuutavoitteeseen. Samalla on harkittava, onko syytä siirtää erikoishakkuu toiselle hakkuuttajalle (Laki puunsaannin turvaamisesta 18 §), jolla on suuremmat mahdollisuudet toteuttaa hakkuu kuin sillä, jolle se alunperin on annettu. Määrältään ei siirrettävä erä saa nousta suuremmaksi kuin uusi tavoite on vähennettynä jo hakatulla erikoishakkuumäärällä. Samalle metsälölle tulevien hakkuuttajien luku on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi.

VI. Erinäisiä määräyksiä.

1. Asutustoiminta.

Hakkuuviranomaisten on, vahvistaessaan myyntivelvollisuuden metsälölle, joka kokonaisuudessaan tai osittain todennäköisesti joudutaan luovuttamaan asutukseen, sekä suunnitellessaan hakkuun paikallisen sijoituksen tällaiselle metsälölle, oltava yhteistoiminnassa maanlunastusviranomaisten kanssa. Hakkuumääriin nähden rinnastetaan tällaiset metsät maatilametsiin. Yhteistoiminta tapahtuu yleensä siten, että puutoimikunnat ottavat kosketuksen ao. piirissä toimivan maanlunastuslautakunnan metsänhoitajaan sekä puulautakunnat maanhankintalain toimeenpanon tarkastajana toimivaan metsänhoitajaan.

2. Kokouskustannukset.

Perusteet ja ohjeet puulautakuntien ja puutoimikuntien kustannusten korvaamisesta ja tästä aiheutuvasta tilinpidosta annetaan erikseen.

VII. Aikataulu.

Puulautakuntien on asetettava puutoimikunnat 15. 5. 1945 mennessä ja saman ajan kuluessa annettava toimikunnille niille kuuluvien tehtävien suoritusta varten tarpeelliset tiedot. Puutoimikuntien on jätettävä jakoehdotuksensa puulautakunnille 31. 5. 1945 mennessä. Puulautakuntien on jaettava hakuumääräykset metsänomistajille 20. 6. 1945 mennessä sekä välittömästi tämän jälkeen, kuitenkin viimeistään 30. 6. 1945 mennessä, lähetettävä kansanhuoltoministeriöön yhteenvedot tavoitteiden jaosta omistajaryhmittäin.

Metsänomistajan, joka on saanut myyntivelvoituksen, on tehtävä kauppa, mikäli on kysymyksessä pinotavaran tai järeän

lehtipuun myynti 15. 8. 1945 mennessä sekä järeän havupuun myynti 1. 11. 1945 mennessä, mikäli ostaja ennen näitä päiviä on tehnyt tarjouksensa. Mikäli tarjous tehdään äsken mainittujen päivämäärien jälkeen, on kauppa päätettävä viipymättä. Sellaisten metsänomistajien, yhtiöiden yms., jotka joutuvat omista metsissään itse toimeenpanemaan hakkuuta vahvistetun myyntivelvollisuuden täyttämiseksi, tulee yllä mainittuihin määräaikoihin mennessä ao. puulautakunnille antaa kunnittain laadittu selvitys siitä, miltä kiinteistöiltä ja mihin puutavaralajeihin ja määriin kohdistuen he itse haluavat toimia hankkijoina tai vastaavasti pystyymyynneillä täyttää myyntivelvollisuutensa. — Erikoistapauksissa voi kansanhuoltoministeriö määrätä edellä olevista poikkeavia määräaikoja.

Mikäli ostaja on tehnyt voimassa oleviin hintoihin perustuvan tarjouksen ja siitä huolimatta kauppaa ei määräaikaan mennessä ole tehty, on puulautakunnan ehdotettava metsään pakollinen hakkuu.

Ministeri *Eero A. Wuori.*

Osastopäällikkö *N. A. Osara.*

Käyttöpuun hankintatavoite 1945—46.

Puulautakunta	Polttopuu			Pyöreä pinotavara			Järeä puu			Yhteensä		
	Valtio ¹⁾	Muut	Yht.	Valtio ¹⁾	Muut	Yht.	Valtio ¹⁾	Muut	Yht.	Valtio ¹⁾	Muut	Yht.
1000 luovutus-m ³												
Lounais-Suomi	27	1,708	1,735	14	251	265	21	359	380	62	2,318	2,380
Satakunta	80	1,820	1,900	47	443	490	51	489	540	178	2,752	2,930
Uusimaa-Häme	49	1,941	1,990	20	260	280	47	633	680	116	2,834	2,950
Pohjois-Häme	147	1,863	2,010	113	877	990	90	705	795	350	3,445	3,795
Itä-Häme	58	1,622	1,680	37	363	400	49	491	540	144	2,476	2,620
Etelä-Savo	61	1,729	1,790	32	478	510	52	798	850	145	3,005	3,150
Etelä-Karjala	18	1,522	1,540	12	428	440	14	496	510	44	2,446	2,490
Itä-Savo	85	1,075	1,160	42	438	480	61	629	690	188	2,142	2,330
Pohjois-Karjala	289	1,571	1,860	308	1,012	1,320	365	1,205	1,570	962	3,788	4,750
Pohjois-Savo	53	1,937	1,990	68	1,412	1,480	56	1,164	1,220	177	4,513	4,690
Keski-Suomi	173	1,747	1,920	125	1,225	1,350	156	1,529	1,685	454	4,501	4,955
Etelä-Pohjanmaa	77	1,293	1,370	40	335	375	50	420	470	167	2,048	2,215
Keski-Pohjanmaa	322	598	920	176	174	350	145	145	290	643	917	1,560
Kainuu	386	584	970	408	152	560	493	184	677	1,287	920	2,207
Pohjois-Pohjanmaa	401	1,109	1,510	506	264	770	430	223	653	1,337	1,596	2,933
Lappi	572	638	1,210	367	178	545	743	357	1,100	1,682	1,173	2,855
Helsinki	17	1,388	1,405	17	278	295	11	192	203	45	1,858	1,903
Vaasa	8	822	830	5	95	100	6	126	132	19	1,043	1,062
Ahvenanmaa	—	210	210	—	—	—	—	15	15	—	225	225
Yhteensä	2,823	25,177	28,000	2,337	8,663	11,000	2,840	10,160	13,000	8,000	44,000	52,000

1) Metsähallituksen ja Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen alaiset metsät.

Kotikäyttöä varten keskimäärin tarvittava metsäala tilaa kohden.

Metsänhoitolautakunta	Tilan peltoala, ha																					
	2	4	6	8	10	12	14	16	20	25	30	40	50	60	70	80	90	100	150	200	300	500
	Kotikäyttöä vastaava metsäala, ha																					
Lounais-Suomi	3	5	5	6	7	8	8	9	10	11	13	16	19	22	26	29	32	35	51	66	97	158
Satakunta	5	7	8	10	11	12	13	14	16	19	21	27	32	37	42	47	51	56	79	102	147	235
Uusimaa-Häme	3	4	5	5	6	7	7	7	8	9	10	12	14	16	18	20	23	26	38	50	75	122
Pohjois-Häme	5	7	8	9	10	11	11	12	14	15	17	21	24	27	30	33	36	38	53	66	95	151
Itä-Häme, Päijänteen länsipuoli	3	4	5	6	6	7	8	9	10	12	14	18	21	24	27	30	34	36	52	67	96	153
» Päijänteen itäpuoli	6	8	9	10	11	11	12	13	14	15	17	19	21	24	27	30	34	36	—	—	—	—
Etelä-Savo, Itä-Savo	6	8	11	13	15	17	19	21	24	29	33	40	47	54	61	67	73	79	—	—	—	—
Etelä-Karjala	6	9	10	12	13	14	15	16	17	19	21	24	26	28	30	33	36	39	57	72	107	172
Laatokan Karjala	8	11	12	14	15	16	18	19	22	26	30	36	42	47	53	58	63	68	—	—	—	—
Pohjois-Karjala	16	18	19	19	20	21	22	23	24	26	28	32	35	39	43	47	50	55	—	—	—	—
Pohjois-Savo	13	16	18	20	22	23	25	27	30	35	40	48	56	65	74	81	90	98	140	179	257	—
Keski-Suomi	8	10	12	14	16	18	20	21	24	28	31	37	41	46	50	55	58	62	—	—	—	—
Etelä-Pohjanmaa																						
Läntinen tasankoalue	4	6	8	9	10	12	13	14	16	18	20	23	26	29	33	35	38	41	55	70	102	165
Itäinen metsäalue	12	13	14	14	16	16	17	18	19	22	24	27	30	33	36	—	—	—	—	—	—	—
Keski-Pohjanmaa	11	15	18	20	22	25	27	29	32	36	40	47	53	59	64	68	74	77	—	—	—	—
Kainuu	25	34	41	47	51	55	60	64	72	80	88	100	112	123	131	—	—	—	—	—	—	—
Pohjois-Pohjanmaa																						
Rannikkoalue	11	14	17	18	20	22	23	24	27	29	32	35	38	41	43	46	48	50	—	—	—	—
Sisämaan alue	30	38	44	49	53	57	61	64	71	77	82	92	102	110	—	—	—	—	—	—	—	—
Lappi, Perä-Pohjola	47	54	62	67	71	74	79	82	90	96	104	118	131	143	—	—	—	—	—	—	—	—
Helsinki	4	5	6	8	9	10	11	12	14	16	19	23	27	32	36	41	45	49	71	91	131	208
Vaasa	4	6	7	9	10	11	12	13	14	16	19	22	25	27	31	33	36	38	54	67	—	—

1945